

[Olufson.]

1931 indtager en Stilling stik modsat den, det indtog i 1927. I 1927—28 krævede man, som jeg allerede har anført, Garantier for hver eneste Øre, forlangte, at der ikke maatte foreligge nogen Risiko, Ordføreren sagde: Den principielle Forskel mellem os og de andre er med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt Staten skal kræve Sikkerhed eller ej, og netop Venstre krævede Sikkerhed lige til den sidste Skilting. Nu kommer vi med et Akkordlovsforslag, hvor Staten gaar ind med en Risiko paa 75 pCt. af de Beløb, der bliver udlaant, og hvor man kun kræver en minimal Sikkerhed for de resterende 25 pCt. Vi indtager nu den samme Stilling, som vi indtog som Oppositionsparti, men Venstre, der nu er gaaet over i Oppositionen, foretager nu Udlaan af langt videre Omfang end dem, der var Tale om i 1927—28, Udlaan, hvor de ikke kræver en eneste Øres Sikkerhed. Maa vi ikke spørge om, hvad det er, der gør, at Venstre har foretaget den Vending? Maa vi ikke faa en saglig Begrundelse derfor? for noget maa der jo ligge bagved.

Jeg vil altsaa gerne bede Venstres ærede Ordfører, naar han faar Ordet igen, sige, hvor stort et Beløb man mener, Staten vil faa Brug for her, og endvidere oplyse os om, hvilken saglig Begrundelse Venstre har til at fravige deres Standpunkt fra 1927 og nu i 1931 gaa over til den fuldstændige Modsætning.

Madsen-Mygdal: Jeg skal som Svar paa det sidste Spørgsmaal, den ærede Ordfører stillede til mig, sige, at det er ganske rigtigt, at vi under en anden Situation 1927—28 stillede et andet Forslag; men jeg maa maaske minde om, at det ærede Medlems eget Parti ogsaa stillede et andet Forslag, de foreslog, at der til Akkord skulde kunne ydes Laan op til 25 000 Kr. pr. Ejendom — og uden Sikkerhed! Ja, da var de ærede Medlemmer ovre paa den Side! Hvis den Forklaring er rigtig, at det er Oppositionen, som er letsindig, og Regeringspartierne, der føler Ansvar, bekræftes det jo (Munterhed) — for vort Vedkommende kan jeg ikke gaa ind paa den Opfattelse, at det skulde være hele Forklaringen; den Sikkerhed, vi ønskede, hvilede paa den Forudsætning, at Banker og Sparekasser var interesserede i

Akkord, men da det viste sig, at den Interesse ikke forelaa, er der ingen Tvivl om, at det, hvis Krisesituationen havde vedværet, havde været nødvendigt for os at stille helt andre Forslag, og den Situation, vi nu staar i, kan slet ikke sammenlignes med den, der forelaa i 1927—28.

Vi maa hellere lade være med at diskutere, hvorledes Staten anbringer sine Penge sikrest, og med at overgaa hinanden i at skaffe Sikkerhed, for det er ikke det, der er Spørgsmaal om; det, det drejer sig om her, er at yde en virkelig alvorlig Hjælp og at skabe et virkeligt betydende Værn mod, at Landmænd i Tusindvis netop nu — ikke til Foraaret og til næste Sommer, men nu — gaar fra Hus og Hjem.

Vil man stille det Værn op eller ikke? Vil man opstille det Værn, nytter det ikke at sige, at der skal Kaution, hvis der ikke kan skaffes Kaution, og det nytter ikke at sige, at der skal skaffes Sikkerhed paa den og den Maade, hvis denne Sikkerhed under de fuldstændig ændrede Forhold ikke kan tilvejebringes.

Naar det ærede Medlem siger, at jeg og mit Parti ikke krævede — han brugte den personlige Formel, at jeg ikke krævede — en eneste Øres Sikkerhed, saa vil jeg dog gøre opmærksom paa, at vi kræver den Sikkerhed, der kan faas gennem Pant i Værdien, gennem de nedbragte Værdier; og ingen kan modsige, at det Underændringsforslag, som Regeringspartierne gaar saa stærkt imod, frembyder langt større Sikkerhed end de Akkordlaan, man her gaar med til, hvor man foreløbig stiller 10 Mill. Kr. til Raadighed.

I øvrigt synes jeg, at Udvalgets ærede Ordfører, det ærede Medlem Hr. Olufson, skulde være varsom med her overfor Tinget at udtale sig om den mægtige Sikkerhed, der er for Eksportkreditter og Boliglaan. Lad os alle sammen haabe, at Tabene bliver smaa, men jeg tror ikke, at man, fordi Tabene paa Boliglaan hidtil kun har været mellem 1 og 2 Mill. Kr., kan sige noget som helst om, hvad Tab der kan blive.

Naar der har været Tale om at støtte Eksportvirksomheder indenfor Industrien, om at afhjælpe Bolignød — jeg benægter slet ikke, at der er gjort meget godt med disse Laan —, naar der for Boligsagens Vedkommende har været Tale om Udlaan